

Zaslužni naš rojak *Fr. S. Vilhar*, ki se je s tremi knjigami krasnih svojih »Skladeb« in z drugimi kompozicijami oslavil takó v Slovencih kakor v Hrvatih, praznoval bode petindvajsetletnico glasbenega delovanja svojega. Zatorej so v Gospiči, kjer službuje sedaj, ondote gospé sestavile odbor, ki priredi v tem meseci slavnost njemu na čast. Poleg drugih skladeb obseza vzpored dve pesmi, zloženi v národnem zlogu; peli se bodeta takó, kakor proizvaja Slavjanskij národne pesmi ruske.

Razstava národnih noš na Dunaji. Avstrijski muzej za umetnost in obrt namerja prirediti v prvih treh mesecih tega leta razstavo. Ravnateljstvo tega zavoda se je obrnilo do kranjskega deželnega muzeja Rudolfinu, da se udeleži razstave: 1. Obča razstava noš do konca francoskega cesarstva. 2. Národne noše. 3. Orijske obleke. — Deželni muzej kranjski ima zadnji čas nekatere národne noše in njih dele, toda zbirka vendar daleč ni toli popolna, kakor bi mogla biti z ozirom na raznovrstnost kranjskih noš. Prosimo torej nabiralce in prijatelje národnega življenja naše domovine, naj noše ali njih dele zastoj ali proti primerni odškodnini prepusté deželnemu muzeju, ali jih pa za dóbo razstave prepusté avstrijskemu muzeju, da bode domovina zastopana, kolikor dobro je mogoče. Blagovoljna dotična darila in ponudbe naj se pošiljajo deželnemu muzeju.

Slovensko gledališče. »Dramatično društvo« je priredilo v letošnji gledališki dóbi doslej devet predstav v dvorani čitalnice ljubljanske. Pričenši z obično zaloigro o Vseh svetnikih »Mlinar in njegova hči«, vrstile so se meseca listopada predstave takó: »Umetnost in narava«, »Stari Ilija«, »Marija Magdalena«, »Nemec in Slovenec«, meseca grudna pa »Zlati pajek«, »Revček Andrejček«, »Zlati pajek« in »Gospod Grobski«. — Izmed navedenih iger (zgolj prevodov iz nemščine in češčine) omeniti nam je izvirne igre »Stari Ilija«, katero je spisal režisér slovenskega gledališča, *g. Ignacij Borštnik*. Izvirnih iger imamo dosihdob ubogo malo, in še te, kar jih je, niso se mogle obdržati na odru slovenskem. Igra Borštnikova bi se utegnila ohraniti, ako se odpravijo nedostatki, kateri so se pokazali pri prvi predstavi. Dókaj dobro nam kaže kmetsko življenje naše; novega sicer ne podaja mnogo ali nič, dejanje je preprosto in poleg tega često spominja na podobne proizvode nemških pisateljev, vendar je dosegla igra lep gledališki uspeh, čemur prvi vzrok je izvestno to, da je tehniški dobro završena. — Kar se dostaje gledališkega osebja, priznavamo drage volje, da se dosti trudi za napredek slovenskega gledališča. Pomislimo le to, da ni igralci ni igralk niso in žal! doslej tudi ne morejo biti plačevani toli dobro, da bi se mogli posvetiti zgolj dramatici slovenski; pomislimo dalje, da čitalniški oder, kjer se že nekaj let vršé vse predstave slovenske, ni pravo prizorišče, zlasti ne večjim igram — in rěči nam je vsekakor, da moramo biti zadovoljni s tem, kar nam podaja gledališče slovensko in požrtvovalno osebje njegovo. Gospé *Borštnikova* in *Daniłova*, gospodičina *Nigrinova*, dalje gospodje *Borštnik*, *Sršen*, *Daniło*, skrbé poleg vsakaterih mlajših močij, da ne čutimo preveč teh navedenih nedostatkov, o katerih upamo, da jih odpravi ugodnejše razmerje prihodnjega deželnega gledališča.

Poleg rečenih predstav naj še omenimo javne preizkušnje dné 17. grudna, kjer so prvič nastopili zgolj gojenci in gojenke dramske šole, katero je odprlo »Dramatično društvo«, da pridobi novih igralcev in igralk; uspeh te predstave je bil dovoljen, zlasti ako pomislimo, da je trajal pouk le nekaj mesecev. — O bodočih predstavah letošnje gledališke dóbe hočemo redno poročati v prihodnjih številkah.

Hrvaško gledališče. Sloveči romanopisec hrvaški *Eugen Kumičić* je spisal dramo »Obiteljska tajna«, katera se je v Zagrebu predstavljala s sijajnim uspehom. Občinstvo je odlikovalo pisatelja takó, da takšnega priznanja v Hrvatih morda ni učakal no-

beden dramatski pesnik novejšega časa. Vender pravi »Vienac« o tej drami, da zaostaja za »Sestrami« istega pisatelja, o katerih je že obširneje poročal prof. Jos. Starč v našem listu. Igra ima dōkaj več govora nego živega dramatskega dejanja, mnogo več običnih fraz nego umnih in izvirnih mislij; vender nima ónih dolgih in najvinih monologov, s katerimi je pisatelj napolnil prvo svoje dramatsko delo. Sujet sam in naēin, kakó Kumičić obdeluje celoto, razodevata veččega pripovedovalca, kateri umeje zanimljivo in ugodno zabavljati poslušalce svoje.

Praznična darila. Denašnjemu listu je priložena knjižica, v kateri založnika Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg objavljata izkaz nekaterih novejših knjig slovenskih, ki so izšle v njiju zalogi in so jako prikladne za praznična darila, kakor tudi za darila sploh. Čitatelje svoje posebno opozarjamo na to knjižico.

Listnica. — S. O. v Lj. — Kadar beremo stihe kakor „Cvetka je za cvetko pala, ptič za ptičem je odpel . . .“ in dalje „Spet bo cvetje s cvetjem vstalo, spet bo ptiček s ptičem pel“ — tedaj vemo z matematiško gotovostjo, da pride napósled na vrsto óno „revno srce“ (Vaše je poleg tega „pusto kakor svet“), kateremu ni pomladi, ni zdravila. Ali se Vam res ne zdí, da so takšne stvari že zastarele, da ne rečemo kaj hujšega? — Kranjskij. Bleško jezero Vas je navdušilo kakor že mnogokoga, da opevate njega lepoto, ali kakó! Pesem je nezmiselna od prve do zadnje besede; višek pa doseza v odstavku: „Vid lahkih rib tí vzbuja čutil in slásti mnog zaklád.“ Verjemite, takih stvari še nismo brali mnogo! — Dane Kroparski. „Noč prižiga zvezde mile“ — v Tomanovi pesmi tudi! — A. K.č. Poslani povesti smo vrgli v koš. — A. B. Nerabno; oblika nedovršena, vsebina še slabša. Samó jeden vzgled:

„Tí vzela si vesela ga (šopek namreč)
In moje s šopkom vred srcé,
Na prsi si pripela ga,
Da čul udarce bi srčné.“

Lepó Vas prosimo! — Nikdo. Jurčič pripoveduje nekje prav to, kar opevate Vi v „Viharni noči“. Ne! — Planinec. To bodi poezija, to naj priobči naš list?

„Še enkrat me želja je gnala
Na mesto uničenih nad;
Na ódri je deva ležala,
Mrtvaški se širil je smrad.“

Brr! Krepki Vam morajo biti živci, da potem še poškropite „drago podobo“, pokleknete pred njo in jo poljubite! Naš list nima ni takih, da bi priobčil vso pesem. — Bistrán. Za danes ni bilo mogoče; prihodnjič! — Vsem drugim pošiljateljem pesniškega gradiva: Doslej nismo utegnili pregledati vsega, ali kar je dobrega, pride o priliki gotovo na vrsto!

„Ljubljanski Zvon“

izhaja po 4 pole obsežen v velikí osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 4 glđ. 60 kr., pol leta 2 glđ. 30., četrt leta 1 glđ. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 glđ. 60 kr. na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 40 kr.

Izdajatelj Janko Kersnik. — Odgovorni urednik dr. Ivan Tavčar.
Upravništvo „Národna Tiskarna“ Gosposke ulice št. 12, v Ljubljani.

Tiska »Národna Tiskarna« v Ljubljani.